

До: Конституційного суду України, 01033 Київ
вул. Жилянська, 14

Від: громадянина України Прохорова Андрія Миколайовича,
який проживає за адресою м.

електронна скринька:

Конституційне звернення щодо тлумачення ч. 4 ст. 22 закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття»

Прошу надати конституційне тлумачення частини 4 статті 22 закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття»: «Загальна тривалість виплати допомоги по безробіттю не може перевищувати 360 календарних днів протягом двох років».

Необхідність тлумачення обумовлюється порушенням моїх конституційних прав районним центром зайнятості м. Києва.

Виклад обставин:

27 червня 2014 року я став на облік безробітних у районному центрі зайнятості м. Інспектор повідомила мені, що я можу отримувати допомогу лише до 2 листопада 2014 року, спираючись на правову норму, відповідно до якої загальна тривалість виплати допомоги по безробіттю не може перевищувати 360 календарних днів протягом двох років з дня призначення допомоги по безробіттю (згідно із ч. 4 ст. 22 закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття») та виходячи з того факту, що я вже ставав на облік безробітних 26 жовтня 2012 року і отримував допомогу з 2 по 30 листопада 2012 року. районний центр зайнятості м. керується також абзацом 1 пункту 6.12 Порядку надання допомоги по безробіттю, у тому числі одноразової її виплати для організації безробітними підприємницької діяльності, затвердженого наказом Мінпраці від 20.11.2000 року № 307, відповідно до якого «...у разі чергового визнання в установленому порядку особи безробітною, якій виплата допомоги по безробіттю припинялась у зв'язку з працевлаштуванням, виконанням робіт (послуг) за цивільно-правовими угодами, зайняттям підприємницькою або іншою діяльністю, пов'язаною з одержанням доходу безпосередньо від цієї діяльності, у межах двох років, протягом яких виплачується допомога по безробіттю, тривалість її виплати враховується сумарно. Призначена допомога по безробіттю виплачується в межах цього дворічного періоду».

Станом на 3 листопада 2014 року я не працевлаштувався та продовжую перебувати на обліку в районний центр зайнятості м. Згідно із наказом № 141103 від 03.11.2014 року районний центр зайнятості м. припинив виплату мені допомоги по безробіттю.

На мій погляд,

- Беручи до уваги ч. 4 ст. 22 закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття»,

- виходячи з того факту, що з урахуванням виплати допомоги з 2 по 30 листопада 2012 року (29 днів) та з 4 липня 2014 року по 2 листопада 2014 року (122 дні), загальна кількість днів допомоги становила 151 день, що менше ніж 360 календарних днів протягом двох років з 2 листопада 2012 року по 2 листопада 2014 року з дня призначення допомоги по безробіттю 2 листопада 2012 року, підстави для припинення виплати допомоги по безробіттю для мене відсутні. Натомість з 2 липня 2014 року повинен відраховуватися новий дворічний період, протягом якого відбувається виплата допомоги по безробіттю.

- Виходячи з того факту, що моє останнє звільнення відбулося за угодою сторін згідно із п. 1 ст. 36 КзПП,
- керуючись п.1 ч. 5 ст. 31 закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття», згідно з яким при звільненні за угодою сторін виплата допомоги скорочується на 90 календарних днів протягом двох років,

виплата допомоги по безробіттю має становити для мене 270 днів протягом 2 років, починаючи з 2 липня 2014 року.

На мій погляд, аналіз частини 4 статті 22 закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» «загальна тривалість виплати допомоги по безробіттю не може перевищувати 360 календарних днів протягом двох років» свідчить, що допомога повинна припинятися лише за умови наявності виплати за триста шістьдесят календарних днів протягом дворічного періоду.

Однак, районний центр зайнятості м. та Міністерство соціальної політики України тлумачать вищезазначену норму таким чином, що допомога припиняється у разі настання хоча б однієї з умов: або а) допомога виплачувалося протягом 360 календарних днів, або б) минуло 2 роки з моменту з дати початку першої виплати допомоги по безробіттю. Умова «б», на мою думку, не є підставою для припинення виплати.

Стаття 22 Конституції України стверджує «конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані. При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод».

До конституційних прав, згідно із статтею 46 Конституції України відноситься «право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом».

Таким чином спосіб, у який районний центр зайнятості м. та Міністерство соціальної політики України тлумачать частину 4 статті 22 закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» є грубим порушенням статті 22 Конституції України та звуженням мого конституційного права на соціальний захист.

З метою забезпечення мого конституційного права на соціальний захист звертаюся до Конституційного суду України з проханням розтлумачити, чи є умова «минуло 2 роки з моменту з дати початку першої виплати допомоги по безробіттю» при тому, що виплата становила менше 360 календарних днів протягом зазначених двох років, підставою для припинення виплати допомоги по безробіттю відповідно до частини 4 статті 22 закону

України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття»

Додатки:

Прохоров А. М.

8 листопада 2014р.